

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Mgr. Vítem Bičákem v právní věci žalobce: P. A., nar. [redacted], bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, doruč. adresa: V Túních 11, Praha 2, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 2,000.000,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 38.500,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z této částky za období od 1. 5. 2012 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba o zaplacení částky 1,961.500,- Kč s příslušenstvím a úroku z prodlení z částky 38.500,- Kč za období od 25. 8. 2008 do 30. 4. 2012, a aby soud konstatoval, že postupem orgánů činných v trestním řízení bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces a na nedotknutelnost soukromí.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zaplacení shora uvedené částky (z toho pak 500,- Kč jako přiměřeného zadostiučinění za každý den výkonu vazby v období od [redacted] do [redacted] a ve zbytku jako přiměřeného zadostiučinění za trestní stíhání) a konstatování porušení práva, když uvedl, že usnesením ze dne 25. 8. 2008 a 26. 8. 2008 bylo proti němu zahájeno trestní stíhání a následně byl vzat do vazby z důvodů podle § 67 písm. b) tr. řádu, přičemž od počátku vinu popíral a namítal bezdůvodnost a nesprávnost postupu orgánů činných v trestním řízení. Po podání obžaloby byl nynější žalobce nejprve rozsudkem Okresního

soudu Praha – východ ze dne 2. 7. 2010, sp. zn. [REDAKCE], shledán částečně vinným. K jím podanému odvolání byl rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2011, sp. zn. [REDAKCE] prvostupňový rozsudek zrušen a trestní stíhání bylo podle § 231 odst. 1 tr. řádu, z důvodů uvedených v § 223 odst. 1 tr. řádu, vzhledem k § 11 odst. 1 písm. f) tr. řádu zastaveno. Tímto postupem orgánů státu měla být žalobci způsobena nemajetková újma. Žalobce poukázal, že od okamžiku zahájení trestního stíhání byl vystaven stresu, velmi se trápil a citově strádal, zhroutil se mu dosavadní život. Důsledkem bylo, že mu přestali věřit i jeho přátelé, kteří vzniklou situaci sami psychicky neunesli. Do svého zatčení, kterému navíc předcházela i domovní prohlídka, žil žalobce několik let v harmonickém vztahu s přítelkyní, společně vedli domácnost, měl možnost se stýkat se svým synem a s matkou syna udržoval bezproblémový vztah na bázi přátelské, kombinované s rodičovskými právy i povinnostmi, a to bez jakékoliv soudem určené návštěvní doby či jiných omezení. Žalobce udržoval styky s mnoha přáteli a obchodními partnery, měl bezproblémové vztahy v místě svého trvalého bydliště i se svojí rodinou. Velmi úzce spolupracoval s [REDAKCE] měl více než dobrý vztah na bázi pracovní i soukromé. Při domovní prohlídce byla přítomna žalobcova expřítelkyně, kdy jí policie zabavila její osobní věci, žalobce měl po celou dobu na ruku pouta a poutací pás, ač vyvinul veškerou možnou součinnost. Toto bylo velmi traumatizující a bezesporu toto vše mělo za následek, že přítelkyně i sousedé hodnotili osobu žalobce jako společensky nebezpečnou a kriminálního. Po této zkušenosti vztah s přítelkyní skončil. Dodnes mu sousedé v místě trvalého bydliště neodpovídají na pozdrav a straní se ho, neboť trestní věc byla veřejnosti mediálně prezentována. V době výkonu vazby došlo k soudnímu jednání ohledně styku s nezletilým synem, čemuž předcházelo velmi traumatizující eskortování žalobce. Během jednání matka nezletilého žalobce opakovaně označovala za kriminálního a všemožně se snažila zamezit jakémukoliv styku, což přetrvává dosud, ač se práva styku po propuštění z vazby domohl pomocí předběžného opatření soudu, tomu však předcházelo několik potupných kontrol a návštěv pracovníků orgánů péče o dítě. S ohledem na tolik narušené vztahy nemá možnost syna vidat, aniž by mu nezpůsobil také traumatizující zážitky spojené s žádostmi o výkon rozhodnutí. Po propuštění z vazby se žalobci od základu změnil život, rodiče se jej stranili, bývalí přátelé s ním nekomunikují, příp. jen sporadicky. Otec žalobce zemřel na selhání srdce, kdy bezesporu k tomu nemalou měrou přispělo trestní stíhání a uvěznění žalobce, neboť otce velmi vyčerpala skutečnost, že jeho jediný syn byl ve vězení a kvůli tomu nemohl vidat svého vnuka. Matka s ním komunikuje velmi odměřeně. Po propuštění z vazby s ním [REDAKCE] již odmítl spolupracovat. Žalobce si našel nové zaměstnání, nicméně po podání obžaloby byla hlavní líčení takové frekvence, že toto nebylo slučitelné s řádným výkonem povolání, proto byl nucen ukončit pracovní poměr dohodou, což mělo za následek existenční problémy, které přetrvávají dodnes. Z uvedených důvodů byl žalobce nucen vyhledat i odbornou lékařskou pomoc, což bylo ještě umocněno vnesením rozsudku, kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 27 měsíců do věznice s ostrahou, z čehož měl žalobce velké deprese a stresy. Pod vlivem nespravedlivého trestního stíhání žalobce přišel o veškeré své kontakty na bázi profesní i soukromé, v podobě rodinných příslušníků i přátel. Tyto osoby na něj dodnes pohlížejí jako na kriminálního a obávají se s ním stýkat, což ještě zhoršilo žalobcův psychický stav. Žalobce svůj nárok předběžně uplatnil u Ministerstva spravedlnosti.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, když nesporeovala předběžné uplatnění nároku dne 31. 10. 2011, v rámci kterého nebylo žalobci ničeho přiznáno. Žalovaná sice nesporeovala základní průběh trestního stíhání žalobce, poukázala však na odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým bylo trestní stíhání žalobce zastaveno, když odvolací soud dospěl k závěru, že o tomtéž skutku bylo soudem I. stupně rozhodnuto dvojím způsobem, kdy pro

část skutku byli obžalovaní uznáni vinnými a pro část tohoto skutku byli obžaloby zproštěni. Za této situace odvolacímu soudu nezbylo, než rozsudek v napadené části jako procesně vadný zrušit a trestní stíhání pro překážku věci rozhodnuté zastavit. Současně toto řešení podle odvolacího soudu neznamená, že je možné konstatovat, že by obžalovaní postupovali v naprostém souladu se zákonem, je pouze výsledkem procesní situace, která byla vytvořena rozhodnutím soudu I. stupně. Přitom podle odvolacího soudu z provedených důkazů lze nepochybně dovést, že obžalovaný U [redacted] provozoval ve velkém rozsahu [redacted] a zároveň při této činnosti neoprávněně zasahoval do práv jiných subjektů k [redacted] [redacted] přičemž ostatní obžalovaní (vč. nynějšího žalobce) mu při této činnosti pomáhali, eventuálně se na ní jako spolupachatelé mohli podílet. Pokud by nedošlo k procesnímu pochybení, musel by odvolací soud napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k dalšímu řízení, neboť jeho rozsudek byl nepřezkoumatelný. Nicméně odvolací soud rovněž dovedl, že z provedených důkazů vyplývá, že nynější žalobce musel být minimálně srozuměn s tím, že činnosti, při které pomáhají obžalovanému U [redacted] je nelegální. Za této situace podle žalované, přestože trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, nelze dovést existenci odpovědnostního titulu podle zákona č. 82/1998 Sb. v materiálním slova smyslu. Rozdílný právní názor soudu I. a II. stupně na totožnost skutků za situace, kdy státní zastupitelství na takový pohled krajského soudu již nemohlo jakkoliv reagovat, šel výrazně ku prospěchu žalobce, a navíc i případná nemajetková újma vzniklá samotným trestním stíháním byla dostatečně nahrazena rozsudkem krajského soudu, jímž bylo trestní stíhání zastaveno. Jinak tvrzení žalobce o zvýšené intenzitě zásahu do jeho nemajetkové sféry sporovala, rovněž poukázala na sporadickou účast žalobce u hlavních líčení, pokud mu tato měla bránit ve výkonu zaměstnání. V případě náhrady nemajetkové újmy způsobené výkonem vazby, pokud by soud dospěl k závěru o přítomnosti odpovědnostního titulu, žalovaná konstatovala, že její výše odpovídá současné judikatuře. Žalovaná nesouhlasila s konstatováním porušení práva, neboť odlišný právní názor odvolacího soudu na procesní otázku stál za rozhodnutím, které vyznělo výrazně ve prospěch žalobce.

Po provedeném dokazování má soud za prokázané následující skutečnosti:

Jak vyplývá z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2008 ve spojení s usnesením obvodního soudu, byl žalobce vzat do vazby usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne [redacted] sp. zn. [redacted] z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. b) tr. řádu, kdy byl spolu s dalšími spoluobviněnými stíhán pro jednání kvalifikované jako trestné činy účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 tr. zák., neoprávněného podnikání podle § 118 odst. 1 tr. zák., porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák. spáchané ve prospěch zločinného spolčení podle § 43 tr. zák., které se týkalo [redacted]

[redacted] Vazba byla započítána od [redacted] od [redacted] hodin, tj. okamžiku zadržení. Podaná stížnost žalobce byla jako nedůvodná zamítnuta.

Proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne [redacted] podal žalobce stížnost, jak vyplývá z vyrozumění o úkonech v trestním řízení ze dne 8. 9. 2008, přičemž tato byla jako nedůvodná zamítnuta, jak vyplývá z usnesení státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství ze dne 20. 9. 2008.

Podle příkazu k prohlídce jiných prostor a pozemků ze dne 20. 8. 2008 měla být provedena prohlídka osobního automobilu [REDACTED] užívaného žalobcem, která také podle protokolu o provedení prohlídky jiných prostor byla dne 25. 8. 2008, a to v přítomnosti žalobce, který byl tehdy také zadržen, provedena a bylo při ní odňato [REDACTED].

Podle příkazu k domovní prohlídce soudce Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. 8. 2008 měla být provedena domovní prohlídka mj. v bytě žalobce na jeho shora uvedené adrese bydliště, která také podle protokolu o provedení domovní prohlídky byla dne 26. 8. 2008 i v přítomnosti žalobce provedena a byla při ní odňata řada věcí. Při provádění prohlídky měl žalobce po celou dobu nasazena pouta a poutací pás.

Usnesením státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne [REDACTED]. [REDACTED] byl žalobce propuštěn z vazby na svobodu, neboť důvod vazby podle § 67 písm. b) tr. řádu pominul.

Podle oznámení o podání obžaloby ze dne 30. 7. 2009 byla téhož dne na žalobce podána obžaloba pro trestný čin podle § 163a odst. 1 tr. zák. a pro trestný čin podle § 118 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. v jednočinném souběhu s trestným činem podle § 150 odst. 1 tr. zák. ve spojení s § 43 tr. zák.

Rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 2. 7. 2010, sp. zn. [REDACTED] byl žalobce spolu s dalšími obžalovanými shledán vinným jako člen zločinného společenství podle § 163a odst. 1 tr. zák. ze spáchání trestného činu podle § 118 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. a ze spáchání trestného činu podle § 150 odst. 1 tr. zák. jako člen zločinného spolčení podle § 163a odst. 1 tr. zák., za což byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 27 měsíců se zařazením do věznic s ostrahou za současného zrušení výroku o trestu podle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 9. 2008, sp. zn. [REDACTED], a trestu propadnutí věci, za současného zproštění obžaloby, kterou byl viněn ze spáchání trestného činu jednak podle § 118 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. a jednak podle § 150 odst. 1 tr. zák. Jak vyplývá z citovaného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, byl žalobce shledán vinným trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák., za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 15 měsíců a k trestu propadnutí věci.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2011, sp. zn. [REDACTED], byl shora uvedený rozsudek Okresního soudu Praha – východ ohledně nynějšího žalobce v celé odsuzující části zrušen a znovu bylo rozhodnuto tak, že se podle § 231 odst. 1 tr. řádu, z důvodů uvedených v § 223 odst. 1 tr. řádu, vzhledem k ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. řádu zastavuje trestní stíhání pro skutky, které byly obžalobou právně posuzovány jako trestný čin podle § 118 odst. 1, 2. písm. a) tr. zák. a trestný čin podle § 150 odst. 1 tr. zák. spáchaný členy zločinného spolčení podle § 163a odst. 1 tr. zák., kdy podle odůvodnění shledal odvolací soud napadený rozsudek ohledně hodnocení důkazů do značné míry nepřezkoumatelný, nicméně již z výroku napadeného rozsudku vyplynulo, že došlo k zásadnímu procesnímu pochybení, neboť z výroku o vině vyplývá, že obžalovaní byli na jedné straně uznáni vinnými jednáním v době od října 2006 do [REDACTED] a současně zproštění obžaloby pro jednání mj. i od přesně neustanovené doby do [REDACTED], konkrétně k dílčím [REDACTED] byli shledáni vinnými a k dílčím byli zproštěni, aniž by přitom bylo možno dovodit, že by realizaci [REDACTED] bylo možno považovat za dílčí útok pokračujícího trestného činu, když nemohlo při [REDACTED] dojít

k opakovanému naplnění znaků skutkové podstaty stejných trestných činů. Za této situace bylo podle odvolacího soudu soudem I. stupně rozhodnuto dvojím způsobem, kdy pro část skutku byli obžalovaní uznáni vinnými, pro část tohoto skutku byli obžaloby zproštěni. Zprošťující výroky napadeného rozsudku nabyly právní moci, neboť odvolání proti nim podáno nebylo. Z těchto důvodů byl napadený rozsudek jako procesně vadný zrušen, neboť zprošťujícím výrokiem bylo o skutku, pro který byli obžalovaní před soud postaveni, rozhodnuto a byla tak vytvořena překážka věci rozhodnuté. Ve vztahu k námitkám vztahujícím se k subjektivní stránce činu, mj. nynějšího žalobce ve vztahu k trestnému činu podle § 118 odst. 1, 2. písm. a) tr. zák. a § 150 odst. 1 tr. zák., měl odvolací soud za to, že z důkazů provedených před soudem I. stupně (tak, jak byly presentovány v odůvodnění napadeného rozsudku) vyplývá, že obžalovaní minimálně byli srozuměni s tím, že činnost, při které pomáhají obžalovanému U [redacted] je nelegální. Dále zdůraznil, že pokud by nedošlo k procesnímu pochybení, zřejmě by minimálně ve smyslu těchto dvou trestných činů bylo možno o odsouzení obžalovaných uvažovat, byť se jedná pouze o teoretické úvahy.

Žalobce byl posléze v trestním řízení obhajován svým nynějším právním zástupcem, jak vyplývá z oznámení o převzetí obhajoby ze dne 3. 1. 2011.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 9, sp. zn. [redacted] vyplynulo, že žalobce v rámci svého výslechu bezprostředně po zahájení trestního stíhání ke své osobě uvedl, že má čistý měsíční příjem cca [redacted] Kč, je [redacted] a zadlužený, částku dluhu přesně neví. Odmítal svoji účast na trestné činnosti s tím, že ostatní spoluobviněné zná jen jako přátele, příp. jim pomáhal při sepisování různých podání, přičemž od obviněného U [redacted] chtěl odebrat [redacted]. V rámci svého výslechu při hlavním líčení odmítl, že by se dopustil jednání, které popisovala obžaloba, která byla podle něj vykonstruovaná. K dalším obžalovaným měl ryze kamarádský vztah, chtěl pouze [redacted]. Šlo toliko o záměr, který nebyl naplněn.

Z výslechu svědkyně H [redacted] A [redacted] matky žalobce, vyplynulo, že před trestním stíháním žalobce podnikal [redacted], ten s ním však nadále podnikat odmítl, když vůbec nemohl pochopit, jak se žalobce do této situace dostal. Poté se zdravotní stav otce žalobce zhoršil a následně zemřel. Posléze se velmi zhoršil i zdravotní stav matky žalobce. Žalobce s nimi nežil, žil v bytě, který [redacted]. Žalobce se svým synem a jeho matkou nikdy společně nežil, nicméně matka syna žalobce spolu s dítětem bydlela u rodičů žalobce a to až do 2 let věku dítěte. Žalobce je pouze navštěvoval. Poté, co se matka syna žalobce odstěhovala, žalobci již syna nepůjčovala, následně se i vdala. Žalobce se se svým synem nestýká, svědkyně viděla vnuka jednou za poslední tři roky. Svědkyně nevěděla, že by proti žalobci bylo vedeno jiné trestní řízení. Pár kamarádu za synem přestalo chodit.

Z lékařské zprávy MUDr. H [redacted] N [redacted] ošetřující lékařky otce žalobce, vyplynulo, že otec žalobce byl dlouhodobě kardiologicky sledován pro [redacted] jeho zdravotní stav se postupně zhoršoval. V roce 2005 mu byl [redacted] poté došlo k zlepšení zdravotního stavu, od roku 2008 se opět zhoršoval. Onemocnění srdce mělo postupný progresivní charakter. V odborných kardiologických zprávách nebyly popsány situace, které by ovlivnily aktuální zdravotní stav či jeho další nastupující zhoršování, ve zdravotnické dokumentaci nejsou uvedeny žádné situace či události, které by pacient dával do souvislosti se svým zdravotním stavem či jeho zhoršováním.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. [REDAKCE] vyplynulo, že na majetek nynějšího žalobce byla k návrhu ze dne 29. 3. 2007 vedena exekuce pro částku [REDAKCE] Kč na základě směnečného platebního rozkazu Městského soudu v Praze ze dne 10. 8. 2006, č. j. [REDAKCE] přičemž tento byl vydán podle směnky vlastní vystavené dne [REDAKCE] se splatností dne [REDAKCE], jak vyplynulo ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce poukazoval na to, že se o pohledávce z důvodu doručování fikcí dozvěděl, až v době svého trestního stíhání, kdy již nebyl schopen závazek splnit.

Z obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. [REDAKCE] ve věci péče o nezletilého P. [REDAKCE] A. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] vyplynulo, že matka nezletilého podala dne 14. 4. 2008 návrh na úpravu výchovy a výživy, když uvedla, že s nynějším žalobcem, otcem nezletilého, společně žila [REDAKCE], žalobce pak již neprojevoval zájem o další společný život ani o výchovu dítěte, ani se finančně nepodílel na chodu domácnosti. Matka nezletilého dostávala měsíčně částku [REDAKCE] Kč od rodičů žalobce jako zálohu na výživné. Žalobce se omluvil z jednání soudu dne 16. 6. 2008 a požádal o odročení z důvodu výsledku na státním zastupitelství, to tak bylo odročeno na 17. 7. 2008, k tomu se pak žalobce bez omluvy nedostavil, za což mu následně byla uložena pořádková pokuta a bylo nařízeno jeho předvedení na jednání dne 8. 9. 2008. Z výsledku matky vyplynulo, že od narození dítěte žila u rodičů žalobce, za celou dobu [REDAKCE], [REDAKCE] ač jako [REDAKCE] působil jako [REDAKCE] a po majetkové stránce na tom byl dobře. Z jednání dne 8. 9. 2008 omluvil žalobce jeho otec, při jednání pak rodiče žalobce uvedli, že se 5. 9. 2008 dozvěděli o jeho vazbě. K jednání dne 23. 10. 2008 byl nynější žalobce předveden eskortou, přičemž jednání se fakticky nekonalo, když poté, co byl žalobce seznámen s účelem jednání a mohl se vyjádřit, bylo k žádosti žalobce odročeno na 1. 12. 2008 z důvodu, že mu [REDAKCE] měla skončit tříměsíční koluzní vazby. K jednání dne 1. 12. 2008 se dostavili oba rodiče nezletilého, přičemž otec se vyjádřil, že souhlasí se svěřením nezletilého do výchovy matky a navrhl výživné [REDAKCE] Kč měsíčně. Jednání bylo i s ohledem na očekávané podání návrhu na otce na úpravu styku odročeno na 29. 1. 2009. Návrh na úpravu styku podal žalobce dne 8. 12. 2008, neboť mu matka nezletilého znemožňuje stýkat se se synem. Při jednání dne 29. 1. 2009 matka nezletilého souhlasila s úpravou styku otce se synem, ale pouze v její přítomnosti. K jednání dne 19. 3. 2009 se žalobce nedostavil a k žádosti jeho právního zástupce bylo odročeno na 4. 5. 2009, kdy se žalobce i se svým právním zástupcem dostavil a byl i vyhlášen rozsudek, kterým byla schválena dohoda o výchově a výživě nezletilého. Ještě předtím byli vyslechnuti rodiče nezletilého, přičemž žalobce v té době podnikal s průměrným čistým měsíčním příjmem [REDAKCE] Kč, sám uvedl, že je [REDAKCE]. Uvedl, že o [REDAKCE], matka nezletilého u toho nebyla, jinak v místě bydliště svých rodičů může syna navštěvovat prakticky neomezeně, [REDAKCE]. Jednání ohledně úpravy styku bylo odročeno na 11. 6. 2009. Dne 15. 5. 2009 podal nynější žalobce návrh na vydání předběžného opatření na úpravu styku s nezletilým v místě bydliště rodičů žalobce. Předběžným opatřením ze dne 22. 5. 2009 (potvrzeným odvolacím soudem dne 20. 7. 2009) soud upravil styk otce [REDAKCE]. Jednání soudu dne 11. 6. 2009 bylo pro omluvy účastníků odročeno na neurčito. Při jednání dne 24. 9. 2009 z výsledku matky vyplynulo, že ani po vydání předběžného opatření žalobce [REDAKCE]. Rodiče se při jednání domluvili, že ke styku s nezletilým dojde [REDAKCE]. Jak vyplynulo z výsledku žalobce při jednání dne [REDAKCE]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
K jednání dne 4. 2. 2010 se žalobce pro nemoc nedostavil, z vyjádření právních zástupců účastníků vyplynulo, že v mezidobí se žádný styk žalobce se synem neuskutečnil, když o důvodech nebyla shoda. Podle matky nevyužil žalobce ani možnost setkat se s nezletilým u svých rodičů o vánocích. K jednání dne 25. 3. 2010 se žalobce opět nedostavil, z důvodu zahraniční služební cesty. K jednání dne 20. 5. 2010 se žalobce opět nedostavil, ani jeho právní zástupce, z vyjádření matky nezletilého vyplynulo, že o žalobci nic neví. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] K jednání dne 26. 7. 2010 se žalobce opět nedostavil a jeho právní zástupce vzal návrh na úpravu styku zpět, takže řízení bylo zastaveno. [REDACTED]
zahájení řízení o zbavení žalobce rodičovské zodpovědnosti z důvodu, že o syna neprojevuje opravdový zájem, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED], - Kč. K jednání soudu dne 3. 5. 2013 se žalobce nedostavil, za účelem jeho opětovného obeslání bylo jednání odročeno na 27. 5. 2013, kdy se nikdo z účastníků nedostavil. Při jednání dne 3. 9. 2013, ke kterému se dostavili zástupci rodičů, byl návrh na zahájení řízení vzat zpět a řízení bylo zastaveno.

Podle evidenčního listu důchodového pojištění za rok [REDACTED] byl žalobce v období od [REDACTED] do [REDACTED] zaměstnán u společnosti [REDACTED] při celkovém vyměřovacím základu [REDACTED] - Kč.

Z výslechu žalobce vyplynulo, že žalobce byl v minulosti odsouzen za [REDACTED] [REDACTED]. Žalobce ani v tomto případě neviděl příčinu hlavně ve svém vlastním jednání.

Soud dospěl k závěru, že z výpovědi žalobce je sice uvěřitelné, že jeho vazební stíhání mělo nepříznivý vliv na jeho podnikání a zaměstnání, nicméně k prokázání konkrétních následků žalobce přes výzvu soudu relevantní důkazy (kromě své výpovědi) neoznačil. Naopak pro soud je stěžejní uvěřitelné, že by nedůvodné trestní stíhání žalobce a jeho 2,5 měsíční vazba mohly mít za následek, že by žalobce ztratil 99% přátel, a že by tak závažným způsobem, jak žalobce tvrdí, byly v důsledku trestního stíhání narušeny jeho vztahy s rodiči, pokud by do té doby byly tyto vztahy bezvadné a žalobce by žil řádným způsobem života v souladu s představami svých rodičů. Celkové hodnocení dopadů trestního stíhání do života žalobce, jak je žalobce interpretuje, tak nemá soud jeho výpovědi za prokázané, a to v kontextu s dalšími provedenými důkazy, zejm. obsahu soudního spisu ve věci péče o nezletilé.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 9 odst. 1 právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

Podle § 31a odst. 1 bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Na základě shora uvedených skutečností soud shledal jednak existenci odpovědnostního titulu nezákonného rozhodnutí (usnesení o zahájení trestního stíhání) ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb., jakož i rozhodnutí o vazbě ve smyslu § 9 zákona č. 82/1998 Sb., a to vzhledem k tomu, že žalobce byl následně obžaloby částečně zproštěn a částečně bylo jeho trestní stíhání zastaveno. Soud přitom ve smyslu § 12 zákona č. 82/1998 Sb. neshledal žádnou okolnost, která by vznik odpovědnosti státu přímo vylučovala. S ohledem na zásadu presumpce nevinny nelze spekulovat o tom, zda by byl vynesena odsuzující rozsudek, pokud by zde nebylo procesní pochybení soudu I. stupně, které bylo posléze důvodem zastavení trestního stíhání (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 7. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4280/2011), to však nevylučuje, aby bylo přihlédnuto k jiným okolnostem provázejícím zahájení trestního stíhání. V případě požadavku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím (usnesením o zahájení trestního stíhání) ve smyslu § 31a odst. 1 a 2 zákona č. 82/1998 Sb. tak nelze pominout jednak dílčí závěry odvolacího soudu týkající se určité míry účasti žalobce na nelegální činnosti, když bylo na rozhodnutí a na zodpovědnosti žalobce, s jakými lidmi bude obchodovat, jednak skutečnost, že žalobce byl v jiných trestních řízeních shledán vinným, neboť je třeba vždy zvážit, zda vzhledem ke konkrétním okolnostem případu by se i jiná osoba v obdobném postavení jako žalobce mohla cítit být osobou poškozenou. Závažnost vzniklé újmy a okolnosti, za nichž k způsobení újmy došlo, je pak třeba vzít v úvahu při stanovení formy a případně i výše zadostiučinění (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3731/2011). Nejde přitom o subjektivní pocity žalobce a už vůbec ne o to, jak je před soudem prezentuje, ale o konkrétní skutková zjištění. Pokud totiž žalobce tvrdil celou řadu následků trestního stíhání ve svém životě, tyto převážně nebyly prokázány, či dokonce byly přímo vyvráceny. To se týká zejména současné životní situace žalobce a jeho vztahů v rodině, kdy zejména jeho vztahy k synovi a jeho matce byly značně nefunkční již v době před trestním stíháním. Žalobce se nijak zvlášť nesnažil řádně plnit svoji roli otce, ať už ve smyslu výchovy či výživy, což je zvláště paradoxní za situace, kdy jeho bývalá přítelkyně se synem bydlela dlouhou dobu u jeho rodičů, přičemž ani v té době nebyly kontakty žalobce se synem nijak časté, a ani později se situace nezlepšila, ač k tomu jistě byla příležitost. Z obsahu soudního spisu ve věci péče o nezletilé nijak nevyplývá, že by konkrétně vazba a trestní stíhání mělo žalobci zásadním způsobem zkomplikovat jeho účast na řízení či jeho vztahy se synem a možnosti vzájemných kontaktů. Rovněž tak k původně obsáhle tvrzeným následkům ve svém profesním životě následně žalobce po výzvě soudu neoznačil prakticky žádné relevantní důkazy. Nebyla ani prokázána souvislost mezi trestním stíháním žalobce a zhoršením zdravotního stavu jeho otce. Podle názoru soudu by žalobce měl hledat příčinu své současné situace především sám u sebe, k čemuž žalobce zjevně nesměruje, jak o tom vypovídá nejen jeho snaha přenášet veškerou zodpovědnost za svoji

současnou situaci na stát, která samozřejmě může být vedena zájmem v řízení uspět, ale i v rámci účastnické výpovědi zjevná snaha bagatelizovat svá odsouzení v jiných trestních věcech. Na tomto základě tedy soud uzavřel, že žalobce neprokázal vznik takové nemajetkové újmy v důsledku trestního stíhání (nezákonného rozhodnutí), za kterou by bylo namíste poskytnout zadostiučinění.

Jinak je tomu ovšem v případě odpovědnostního titulu rozhodnutí o vazbě, kdy následek v právech žalobce spočívající ve zbavení jeho osobní svobody na dobu 2,5 měsíce, je i bez prokázání zvláštních následků v osobní sféře žalobce natolik závažný (a to i s ohledem na povahu trestní věci, kdy byl žalobce stíhán jako člen zločinného spolčení), že jej nelze odškodnit jinak, než poskytnutím přiměřeného zadostiučinění v penězích, přičemž žalobcem z tohoto titulu požadovaná částka ve výši 500,- Kč za den odpovídá dolní hranici judikaturou (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2357/2010) stanoveného obvyklého rozpětí a soud tuto částku i vzhledem ke všem okolnostem považuje za přiměřenou. V tomto rozsahu také soud žalobě vyhověl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a to včetně zákonného úroku z prodlení podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb. od uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty (§ 15 zákona č. 82/1998 Sb.) na předběžné projednání nároku u Ministerstva spravedlnosti. Ve zbývajícím rozsahu pak soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, včetně úroku z prodlení za předchozí období, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku, rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř., když převážně procesně úspěšné žalované náklady řízení nevznikly, přičemž důvodem částečného zamítnutí žaloby v dané věci nebyla ve smyslu § 142 odst. 3 o. s. ř. úvaha soudu o výši či formě přiměřeného zadostiučinění.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost uložená vykonatelným rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný proti povinnému navrhnout soudní výkon rozhodnutí či soudní exekuci.

V Praze dne 19. června 2014

Mgr. Vít Bičák, v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení: Jana Šulcová